

Sprawa C-35/05

Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH przeciwko Ministero delle Finanze

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Corte suprema di cassazione)

Ósma dyrektywa VAT — Artykuły 2 i 5 — Podatnicy niemający siedziby na
terytorium kraju — Nienależnie zapłacony podatek — Warunki zwrotu

Opinia rzecznika generalnego E. Sharpston przedstawiona w dniu 8 czerwca
2006 r. . . . . I - 2428
Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007r. . . . . I - 2452

Streszczenie wyroku

1. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Zwrot podatku na rzecz podatników niemających siedziby na terytorium danego kraju.
(dyrektywa Rady nr 79/1072, art. 2 i 5)*

2. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Osoby odpowiedzialne za zapłatę podatku (dyrektywa Rady nr 77/388, art. 21 pkt 1)*
3. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Korekta podatku nienależnie wykazanego w fakturze (dyrektywa Rady nr 77/388)*

1. Artykuły 2 i 5 ósmej dyrektywy 79/1072 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju należy interpretować w ten sposób, że nienależny podatek od wartości dodanej, wykazany w wyniku błędu w wystawionej na rzecz odbiorcy usług fakturze, a następnie wpłacony na rzecz skarbu państwa członkowskiego miejsca świadczenia tych usług, nie może podlegać zwrotowi w świetle tych przepisów.

cie art. 2 i 5 ósmej dyrektywy odsyłają wyraźnie do art. 17 szóstej dyrektywy. W tych okolicznościach, jako że zakres prawa do odliczenia w rozumieniu art. 17 nie może zostać rozszerzony na podatek od wartości dodanej nienależnie wykazany w fakturze i wpłacony na rzecz organu podatkowego, należy stwierdzić, że ten podatek od wartości dodanej nie może podlegać zwrotowi w świetle przepisów ósmej dyrektywy.

(por. pkt 25–28 oraz pkt 1sentencji)

Ósma dyrektywa, która nie ma na celu podważenia systemu ustanowionego przez szóstą dyrektywę 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, ma na celu ustalenie warunków zwrotu podatku od wartości dodanej zapłaconego w państwie członkowskim przez podatników mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim. Dyrektywa ta ma zatem na celu harmonizację prawa do zwrotu, o którym mowa w art. 17 ust. 3 szóstej dyrektywy. W isto-

2. Z wyjątkiem przypadków wyraźnie wskazanych w art. 21 pkt 1 szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą 92/111,

jedynie dostawca powinien być uważany za zobowiązanego do zapłaty podatku od wartości dodanej przez organy podatkowe państwa członkowskiego miejsca świadczenia usług.

Jednak w przypadku gdy zwrot podatku od wartości dodanej okaże się niemożliwy lub nadmiernie utrudniony, państwa członkowskie w celu przestrzegania zasady skuteczności powinny określić środki niezbędne do umożliwienia odbiorcy odzyskania podatku nienależnie wykazanego w fakturze.

(por. pkt 33 oraz pkt 2 sentencji)

3. Zasady neutralności, skuteczności i niedyskryminacji nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, zgodnie z którymi jedynie dostawca może żądać od organów podatkowych zwrotu kwot wpłaconych nienależnie z tytułu podatku od wartości dodanej, a odbiorca usług może wnieść przeciwko dostawcy powództwo cywilne o zwrot nienależnego świadczenia.

Na odpowiedź tę nie mają wpływu przepisy krajowe dotyczące podatków bezpośrednich, bowiem system opodatkowania bezpośredniego jest bez związku z systemem podatku od wartości dodanej.

(por. pkt 42, 45 oraz pkt 3 sentencji)